

dvanajstiga ali pa she vezh, kakor se gospodarju vdinjajo. Kjer imajo veliko mlatiti, je prav, de s sernjam mlatizhe plazhajo; kjer je pa malo mlatve, je bolj jih s denarjem plazhovati.

Ismlateno shito se mora vejati, de se pléve in medlo sernje od dobriga in teshkiga lozhi. Vezhidel se véja s vevnizo. Svejano sernje se na reshēti popolnama iszhifti. Šem ter tje imajo tudi vevnike ali veterne, po kterih se shito lepo islozhi in szhifti.

Kteri imajo veliko mlatve, jim svetovamo, de naj se s takimi vevniki ofkerbijo. *) Na Némshkim fkoraj vsak kmet s vevnikam shito véja. Na Španjskim, na Lashkim in na Ogerškim mlatijo s volimi in s konji, to je, de vole in konje po snopju gonijo, ki sernje is njega iszepetajo; pri naf s prósam takó ravnajo. Šlama take mlatve pa ni sa klajo.

(Dalje sledi.)

Nekaj sa vinogradnike.

Na Franzoskim okoli Dishona (Dijon) so jeli neki vinogradniki vinske terte zepiti, kar se jim je takó dobro védlo, de so jih sazheli, tudi drugi nogradniki posnemati. Take terte so she, kakor pravijo, v pervimu letu rodovitne (?), in terte nar slabjiga plemena se dajo s zepljenjem poshlahtiti. — Kaj bodo pazh nashi nogradniki k temu rekli? Franzosam ni vselej verjeti!

Vreme v létu 1544, 1644 in 1744.

V starih letopisih smo brali, de je vselej, kader so v imenovanih tréh vekih dve štirke (44) pisali, flaba letna bila. V letu 1544 je bila spomlad prav mersla; v Trojazih je she fneshišo; terta je posebla, in filo malo vina je tisto léto bilo. — Škorej ravno taka je bila tudi v létu 1644; flana je v Velkitravnu fkoraj vše vino vsela; kar ga je pa ostalo, je bilo prav dobro, sató, ki je bilo poljetje gorko. — V letu 1744 je bila pa takó huda sima, de je vse shito in terte vséla. — Upamo in sheljimo, de ne bodo kronikarji sedajno léto k imenovanim letam sverstili!

Zmes.

(Kako je napuhnjen Mohamed, turški cesar, Leopoldu pervimu, avstrianskemu cesarju, v letu 1663 vojsko napovedal).

Po milosti velikoga Boga na nebi Molo Mohamed, bog na zemlji, slavni in premočni car Babylon in Judeje, od izhoda do zahoda, kralj vših zemeljskih kraljev, velik kralj svete Arabie, in Mauritanie, rojeni slavodobitni kralj Jeruzalema, junak in oblastnik od groba razpetiga Jezusa Kristusa, terdo poročim tebi cesarju rimskemu in tebi kralju poljskemu in všim vašim junakam, kakor rimskemu papežu, kardinalam, škófam in všim tvojim pridružnikam, de smo namenili vdáriti v tvojo zemljo z trinajstimi kralji, z enim milionam in trikrat stotavžent vojnik, pešici in konjiki, z nevslí-

„šanim samosiljem in turško vojskó, kolike ne ti, „ne tvoji še nikdar vidili neste. Narpred te bomo obiskali v tvojimu poglavitnemu mestu Dunaju, „kakor tebe poljskiga kralja, tako tudi vse tvoje tovarše — z oborožano rokó in vojskó, požigajoč, „pleneč, ropajoč, vbivajoč, do zadniga pokončanjatvoje zemlje in tvojih podložnikov; preganjali bomo tebe in tvoje ljudi z smertjo kolikor nar bolj strašno zmisli si bomo mogli, ter pokončali, pogubili, podušili.“

„Jez bom tebi, ki v něki mali zemlji kraljuješ, „tvoje cesarstvo in kraljestvo vzél, te z ognjem in mečem premagal, prestolje rimske z njegovo triverstno krono in ūezlam (sceptram) sterl, pobil, v nič djal. To smo žeeli tebi nemški cesar, in tebi poljski kralj in všim vašim priverženikam poročiti; te besede bomo na tanjko v djanji spolnil, in tebi vse to okúšiti dali, ravnaj se tedaj po tému. — Dano v našim veličavnim mestu Štambulu (Carigradu,) katero ima 1659 ulic, 90 bolnic, 1000 očitnih toplic, 997 studencov, 120 tergov, 115 hlevov za mèzge, 480 kerčem za ptujce, 1652 velikih in malih sól, 1600 malnov na vodi, 4122 munarov in džamii (to je turških cerkvá, ki se tudi medside ali mošee imenujejo, in turnov). To veliko in terdno mesto obséže štir milje in ima na obzidji 560 turnov. To mesto so naši roditelji kristjanam odvzeli, katerih žené in otröci so na očigled zadušeni in razsekani bili. Moga bomo ukljub in v sramoto tebi in všim kristjanam večno obderžali. — Dano ondi u 25. letu našega rôjstva in 7. našega močniga vladanja. Molo Mohamed.“

(Danica horv.)

(Velika bogatija, pa tudi velika beračija). Perviga Prosenca tega leta so v Parizu devet in osem deset tavžent in sedem sto beračov šteli.

Urno, kaj je noviga?

(Perve bukve „Slavjanfske Antologije“ is rokopisov dobrovnishkih pesmenikov,) které smo v 15. listu osnanili, smo ravno sedaj is Dunaja prijeli. Pri pervi priloshnosti bomo od njih kaj vezh povedali, sedaj le to osnanimo, de, kdor jih imeti sheli, jih samore pri vrednıştvu teh noviz po 40 krajzerjev dobiti.

(Po osnanilu „Danice horvatske“) je nash flavi pesnik grof Aueršperg, kteři si v svojih delih imé „Anastasius Grün“ daje, ravno sedaj dokončhal prevod ilirskih národních pesem, in ga misli v natif dati. To je ozhiten dokas velikiga pesniškiga duha, kteři v flavjanfských národních vlada, in kteři je tudi vifokiga grofa spodbodil, flavjanfske pesme v nemški jesik prestatiti.

(Slavjanfska uzhilniza v Rimu). Sa grebške novine pishejo: Papeshova vladija je v Rimu osnova stolnizo (katedro) sa jesike in pismenstvo flavjanfsko po podobi flavjanfske uzhilnize v Parisu. Gospod Kopitar je od samega Ozhetra Papessa sa nekoliko meszov is Dunaja v Rim poklizan, de jo bo v réd spravil, in on se bo, kakor se is Dunaja slishi, v kratkim v Rim podal.

(Per obertniski rasstavi v Parisu) je bilo 28. Maliferpana 905 slatih, frebernih in bronastih fvetin rokodélzam sa nar lepshi isdelke podarenih. Nar vezh od tih so jih dobili tkavzi, isdelavzi maſhin, slatih in bronastih rezhi in urarji.

*) Z. k. kmetijfska drushba v Ljubljani si je lanško leto podobo vevnika napravila, ki je od nekiga Nemza poboljšan, in ki je bolji, kakor navadni; všakteri to podobo v pisarnizi kmetijfske drushbe vidi, kadar hozhe.